

Đêm Mộng Không Trăng

Trăng mờ xuống cho hồn ta đá sỏi
Là giai nhân hay ác quỷ mộng du
Ôm hình hài về nơi chốn phù du
Kiếp phong trần xa rời quê cũ
Hỏi nhân gian còn chỗ nào bám víu
Hay mỗi mòn chờ đợi hóa rong rêu
Người về đâu nơi phương trời vô định
Bàn tay gầy bươn chải bãi hồng hoang
Năm hôn mê nghe hồn xưa mục rữa
Cõi đi về hoang vắng cả chiều mưa

Bên cung đàn ai dều ai lạc lối
Mộng đêm dài thao thức bóng hình ai
Có phải đây ngã đường về địa ngục
Phấn son nào xóa bỏ mối tình xưa
Giấc ngủ đêm dài bùng lửa cháy
Dấu xưa hôn đòi mạng chôn thương đau
Người ta đây thịt nát xương tàn
Cứ mang lấy vùi tan tro lửa
Hương ngao du mặc lời vay kinh kệ
Kiếp lưu đày vẫn réo gọi đêm thâu
Một mai kia ta gặp người dưới mộ
Trái tim này lạnh chết giữa mùa đông .

PHAN NGHĨA .